

Motion till riksdagen

1989/90:T929

av Martin Olsson (c)

Persontransportstöd för egenföretagares tjänsteresor

Fr.o.m. 1986 infördes ett persontransportstöd för att minska de norrländska företagens kostnader för personkontakter med södra och mellersta Sverige. Motiven för införande av stödet var dels att resekostnaderna i många fall är mycket betungande för de norrländska företagen, dels att det ansågs vara ur regionalpolitisk synpunkt viktigt att dessa företags kontaktnät och marknadsföring byggs ut.

Persontransportstöd lämnas till företag med anställd personal inom industri- och transportsektorn. Bidragsgrundande är anställd personals tjänsteresor som företas med flyg eller tåg till eller från Stockholm eller plats bortom Stockholm.

Stödet utgår med 40 procent av resekostnaden för företag i Norrbottens län utom för företag som är belägna i Boden, Luleå, Piteå och Älvsbyns kommuner för vilka bidragsprocenten är 35. För företag i Västerbottens län är bidragsprocenten 30 och för företag i Jämtlands län samt för Örnsköldsvik, Sollefteå och Kramfors kommuner i Västernorrlands län 20.

Jag har i upprepade motioner begärt att persontransportstöd med 20 procent skall utgå även till företag belägna i Ånge kommun, men dessa motioner har tyvärr avslagits, senast våren 1989.

Regeln om att stödet utgår till anställd personal utesluter att bidrag ges för egenföretagares egna tjänsteresor. Härigenom är det alltså en skillnad mellan företag som drivs i aktiebolagsform, där alla räknas som anställda, och företag som drivs som enskild firma.

Det är anmärkningsvärt att regionalpolitiska stödformer utformas så att egenföretagarna missgynnas jämfört med dem som driver företag i aktiebolagsform. Såväl rättviseskäl som hänsyn till de minsta företagens betydelse för sysselsättning och utveckling i norra Sverige talar enligt min mening för att reglerna bör ändras så att stöd utgår oberoende av företagsform.

Eftersom stödet tillkommit för att underlätta en utbyggnad av de norrländska företagens kontaktnät och marknadsföring i södra och mellersta Sverige finns det inga skäl till att reglerna för stödet skall vara sådana att det är dyrare för en enskild företagare att själv arbeta med marknadsföringsfrågorna än om han låter någon eventuell anställd utföra dessa viktiga arbetsuppgifter. Det kan tilläggas att för många småföretag kan just marknadsföringen vara av avgörande betydelse för deras verksamhet och särskilt för deras möjligheter att expandera.

Krav på att persontransportstöd skall utgå även till egenföretagares egna tjänsteresor väcktes av centern i samband med att propositionen framlades 1985 och frågan behandlades senast vid fjolårets riksmöte (1988/89:TU 11) då centern, folkpartiet och miljöpartiet reserverade sig för ett sådant system.

Mot bakgrund av vikten att underlätta för alla företag – oberoende av företagsform – i norra Sverige att bygga ut sin marknadsföring i södra och mellersta Sverige bör riksdagen, enligt min mening, göra ett uttalande om ändring av reglerna om persontransportstöd.

Även om persontransportstödet kan komma att i övrigt förändras är det viktigt att principen om likabehandling av egenföretagarnas och anställdas tjänsteresor fastslås av riksdagen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att persontransportstödet även skall omfatta egenföretagares tjänsteresor.

Stockholm den 25 januari 1990

Martin Olsson (c)